

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XLVI. Iis, qui uel solam noxiam, fraudantes confeßionis sacramentum, celauerint, non posse ad coelum aditum patere; si ità pertinuales è uita excesserint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

Maria mater gratiae, mater misericordiae, tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe.

MIRAC. VIRG. XLVI.

His, qui uel solam noxiam, fraudantes confessionis sacramentum, celauerint, non posse ad coelum aditum patere; si ita pertinaces è uita excefferint.

VIR, cuius erga Virginem mirifica erat obseruantia, inauditum crimen commiserat: quod, ob nimiam turpitudinem sacerdoti fateri, subpudebat. Post aliquot dies animi conscientia percitus illud aeterno Deo cui omnia aperta sunt fens confessus est; & ita locutus est: Immortalis rex quod ego erubescens peccatum celauit, nunc tibi uni confiteor; fac eius ueniam, per misericordiam tuam impetrem, ut tandem tuo afflatu ductus resipiscam, & ad me redeam. Dum haec animo secum ipse deputaret, & iam confessionis causa sacerdotem adiret. illis se obuiam dedit Satan, sacerdotis imaginem gerens; ac sciscitatus est, quidnam solus meditaretur. Rem ipse, & consilium suum aperuit. Miserum uero sub falsa forma acerbis hostis decipiens, illi edixit, & auctor fuit, ne cuiquam illud peccatum fateretur, & pro certo haberet, sibi eius ueniam datam fuisse. Improbis consilio fraudem inesse nesciens, eius dicto uir incautus, & Sanae technarum ignarus obtemperat. Post eius mortem inter Angelos, & cacodaemones, de illius anima controuersia erat. Ea nitebantur ratione impij, quia immutabili supremi regis sententia sanc-

tum est, ut qualis moriens quis reperitur, talis, & eo in statu iudicetur. Itaq. animam illius sibi addictam esse dicebant; qui mortis tempore in mortali culpa deprehensus esset; & secum illam abstrahebant. Sed Virgo in ipso prope infernarum aedium limine, cum nondum illi introissent, scelestos comprehendit; quibus per tremendum iudicij diem iussit, ut nulla interposita mora, animam corpori suo reponerent; ut crimine illo, quod ipsorum fallacis, & dolo tectum fuerat, sacerdoti edito, ille seruetur. Ex hoc & alijs innumerabilibus in manifesto est, nemini, qui uel solius noxae, aut peccati doloso silentio, confessionem fraudauerit, ad coelum aditum patere. At si qua pietate quis dignus fuerit, eum semper fuisse uitae restitutum: ut quod abscondisset, aperte proferret. Videant nunc haeretici, quam impiè, quam sceleratè, quam impudenter faciunt; quos non pudet dubitare, de huius potentissimi sacramenti ui, ac summa potestate: qui nodum in scirpto quaerere non uerentur.

MIRAC. VIRG. XLVII.

Sibi addicti clerici adolescentis cadaver, misericordiae parens in sacro loco humanandum iubet; cum prius in profano sepulchro sepulchrum esset.

TAmetsi clericus ea dignitate, in qua constitutus erat, indignam uitam agebat; & pessimè audiebat; tamen Virgini mirificum honorè semper tribuebat, eiusque nomen sanctissimè uerebatur, eandem saepè plurima salute piè impertiens. Is

ab